

کوچ ستاره‌های تلویزیون

گزارش پیش روی تان را درباره کوچ ستاره‌های تلویزیون که به مدیوم‌های دیگر همچون شبکه نمایش خانگی، شبکه های اینترنتی، سینما و تئاتر، کوچ کرده‌اند بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، در حقیقت این چهره‌ها ناپدید نشدند بلکه فقط از مدیومی به مدیوم‌های دیگر همچون شبکه نمایش خانگی، شبکه های اینترنتی، سینما و تئاتر، کوچ کرده‌اند.

در سال‌های اخیر هنرمندان بسیاری چون رضا عطاران، مرضیه برومند، ایرج طهماسب، حسن فتحی و بیژن بیرنگ از تلویزیون به سمت شبکه نمایش خانگی، سینما و تئاتر حرکت کرده‌اند و دیگر در تلویزیون حضور ندارند.

وقتی از ستاره‌های تلویزیونی صحبت می‌شود، هنرمندان برنامه‌ها و سریال‌های دهه های ۶۰، ۷۰ و بعضاً ۸۰، اولین اسامی هستند که به ذهن مخاطب می‌آیند. همان‌هایی که زمانی آثار ماندگاری همچون «کلاه قرمزی»، «آژانس دوستی»، «همسران»، «نود» و ... را ساختند. حالا بازگشت آنها به تلویزیون به عنوان یکی از مطالبه‌های جدی بینندگان از رییس صداوسیما است؛ درخواستی که تاکنون پاسخ مثبت قاطعی را به خود ندیده است.

در سال‌های اخیر مخاطبان تلویزیون از تماشای کارهای چندین بازیگر، مجری و کارگردان محبوب خود، محروم بوده‌اند. اما غایب بودن این هنرمندان در تلویزیون، به معنای کناره گیری کامل آن‌ها از فعالیت هنری نبوده است. در حقیقت این چهره‌ها ناپدید نشدند بلکه فقط از مدیومی به مدیوم‌های دیگر همچون شبکه نمایش خانگی، شبکه های اینترنتی، سینما و تئاتر، کوچ کرده‌اند.

زمانی تلویزیون گمان می‌کرد به خاطر قدرت فراگیری و رایگان بودن، هیچ رسانه‌ای توان رقابت با آن را ندارد؛ اما این روزها می‌بینیم که بسیاری از مخاطبان حاضرند با صرف هزینه‌ای که چندان هم کم نیست، سریال و برنامه مورد علاقه خود را در شبکه نمایش خانگی و در بستر پلتفرم‌ها تماشا کنند.

حالا چند سالی می‌شود که هجوم مخاطب به ویژه مخاطب جوان به تولیدات نمایش خانگی و بازتاب گسترده این تولیدات در فضای مجازی، صداوسیما را با نگرانی مهجور ماندن مواجه کرده است.

هر چند که تولیدات شبکه نمایش خانگی هم پس از اختلافاتی که میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و صداوسیما درباره نظارت بر این تولیدات وجود داشت، در نهایت تحت نظارت ساترا (سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر) قرار گرفت و ساترا هم نهادی وابسته به صداوسیما است، اما هنوز هم تفاوت‌های چشمگیری میان تولیدات شبکه های تلویزیونی با تولیدات نمایش خانگی وجود دارد و همین تفاوت‌ها هم موجب تمایل بیشتر مخاطب جوان به رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر شده است.

هنرمندان بسیاری نیز در سال‌های اخیر از تلویزیون یا سینما به شبکه نمایش خانگی کوچ کرده و یا میان تلویزیون و شبکه نمایش خانگی در رفت و آمد هستند.

اغلب هنرمندانی که در شبکه نمایش خانگی مشغول به کار شده‌اند، بر این باورند که مسائل مالی و صد البته کمتر بودن ممیزی‌ها در شبکه نمایش خانگی، بهترین عواملی است که آنان را به سمت رسانه های صوت و تصویر فراگیر سوق داده و این در حالی است که برخی دیگر به این نکته اشاره می‌کنند که هنوز هم تلویزیون فراگیرترین رسانه تصویری کشور است و به ویژه در شهرستان‌ها و برای مردم کم بضاعت تر، هنوز هم انتخاب اول تلویزیون است.

رییس صداوسیما تطابق هنرمندان با سیاست های تلویزیون را تنها راه بازگشت به این رسانه می‌داند و البته با چنین نگاهی، به نظر می‌رسد، برخی همچنان تصمیم دارند تا تغییر این سیاست ها، فعلاً در شبکه نمایش خانگی و فضای مجازی بمانند.

حسن فتحی از جمله هنرمندانی است که به رغم موفقیتش در تلویزیون و ساخت مجموعه‌های پرمخاطبی همچون «شب دهم»، «پهلوانان نمی‌میرند»، «مدار صفر درجه»، «میوه ممنوعه» و «زمانه» برای صداوسیما، مدتی است که از رسانه ملی جدا شده و در شبکه نمایش خانگی سریال‌هایی همچون «شهرزاد» و سریال در حال پخش «جیران» را ساخته است.

ایرج طهماسب هم پس از مدتی دست و پنجه نرم کردن با تلویزیون برای ساخت ادامه «کلاه قرمزی»، در نهایت به این نتیجه رسید که مجموعه جدیدش به نام «مهمونی» را به شبکه نمایش خانگی ببرد و با توجه به استقبالی که از این مجموعه در فضای مجازی شده، شاید به این زودی‌ها شاهد حضور ایرج طهماسب هم در تلویزیون نباشیم.

مرضیه برومند، هم بازیگر و کارگردان توانمندی است که در دهه‌های گذشته آثار ماندگاری از جمله «قصه‌های تا به تا» یا همان «زی زی گولو» را در حوزه

کودک برای تلویزیون ساخت. اما حالا تقریباً یک دهه شده که برومند برای تلویزیون اثری تولید نکرده است. آخرین همکاری برومند با تلویزیون مجموعه‌ی «آب پریا» با بازی خودش و امیرحسین صدیق بود. در حال حاضر این هنرمند، مجموعه عروسکی «شهرک کلیله و دمنه» را برای شبکه نمایش خانگی ساخته که در حال پخش است اما خاطره خوش مجموعه‌هایی چون «آرایشگاه زیبا»، «خونه مادرزگره»، «هتل» و «کارآگاه شمسی و دستیارش مادام» هنوز در ذهن بیننده‌های تلویزیون باقی است.

اما بیژن بیرنگ، کارگردان و تهیه‌کننده باسابقه تلویزیون که ساخت آثار خاطره‌انگیزی همچون «خانه سبز»، «همسران» و «چاق و لاغر» را در کارنامه دارد، یکی دیگر از برنامه‌سازانی است که چند سالی می‌شود سراغ تلویزیون نرفته و نقدهای تند و صریحی را هم درباره این رسانه بیان کرده است. بیرنگ در آخرین اظهار نظرش درباره علت غیبتش در تلویزیون گفته است: «آن زمان که من با تلویزیون کار می‌کردم، مدیرها و آدم‌ها این شکلی نبودند. الان می‌خواهید معجزه اتفاق بیفتد؟»

رضا عطاران نیز از سریال‌سازان موفق تلویزیونی است که چند سالی می‌شود سریالی را برای این رسانه تولید نکرده است. او کارگردان سریال‌های پربیننده‌ای همچون خانه به‌دوش، متهم گریخت، ترش و شیرین و بزنگاه بوده است که هنوز هم تلویزیون از پخش آنها سیر نمی‌شود اما عطاران هم نتوانست با تلویزیون کنار بیاید و به سینما کوچ کرد تا ایده‌هایش را به این مدیوم انتقال دهد.

در حوزه برنامه‌های ورزشی، عادل فردوسی پور، مجری و سازنده برنامه محبوب «نود» که تقریباً دو دهه به روی آنتن می‌رفت و یکی از پربیننده‌ترین برنامه‌های تلویزیون بود نیز از چهره‌های مطرحی است که از حدود چهار سال پیش، به عنوان مجری در تلویزیون دیده نشده و در این مدت فقط تهیه‌کننده برنامه‌ای در شبکه ورزش سیما بوده است. بازگشت عادل فردوسی پور به تلویزیون یکی از پرتکرارترین مطالبه‌های مردم از صدا و سیما در چند سال اخیر بوده است. فردوسی پور اکنون برنامه «۳۶۰ درجه» را در فضای مجازی تولید می‌کند. او در این برنامه با چهره‌های فوتبالی گفت‌وگو می‌کند.

هر چند که رییس سازمان صداوسیما در صحبت‌هایی که با تهیه‌کنندگان داشته و نیز در چند سخنرانی دیگر، بر حضور حداکثری هنرمندان در تلویزیون تأکید کرده و گفته است که حضور هیچکدام از هنرمندان در تلویزیون را تمام شده نمی‌داند و درهای صدا و سیما به روی هنرمندان باز است اما طبیعتاً برای هنرمندی که اکنون فضاهای جدیدی برای ارائه اثرش در اختیار دارد که هم سود مالی بیشتری را عایدش می‌کند و هم دست و بالش را کمی بازتر گذاشته، این تعارف‌ها و دعوت‌های سرپایی، انگیزه‌آنجانی برای بازگشت به تلویزیون ایجاد نخواهد کرد.

البته حضور برخی از هنرمندان و برنامه‌سازها در شبکه نمایش خانگی، به این معنا نیست که تلویزیون آن‌ها را برای همیشه از دست داده، این هنرمندان در مقطعی در هر دو رسانه آمد و شد داشته‌اند. برخی از آنها، دلیل اصلی انتخاب‌هایشان را کیفیت آثار عنوان کرده‌اند. آن‌ها معتقدند که نوع رسانه برایشان مهم نیست بلکه آنچه در درجه اول اهمیت دارد، کیفیت اثری است که به مخاطب ارائه می‌شود؛ بنابراین فرقی نمی‌کند پخش‌کننده تلویزیون باشد یا شبکه نمایش خانگی.

منبع: ایسنا